

Преюдициално запитване от Curtea de Apel Timișoara (Румъния), постъпило на 11 октомври 2022 г. — SC Assofrutti Rom S.R.L./Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

(Дело C-635/22)

(2023/C 24/36)

Език на производството: румънски

Запитваща юрисдикция

Curtea de Apel Timișoara

Страни в главното производство

Жалбоподател: SC Assofrutti Rom S.R.L.

Ответници: Agenția pentru Finanțarea Investițiilor Rurale, Centrul Regional pentru Finanțarea Investițiilor Rurale 5 Vest Timișoara

Преюдициални въпроси

- 1) Могат ли разпоредбите на член 17 от Директива 2008/90/ЕО на Съвета от 29 септември 2008 година относно предлагането на пазара на посадъчен материал от овощни растения и на овощни растения, предназначени за производство на плодове ⁽¹⁾, да се тълкуват в смисъл, че забраняват на държавите членки да налагат изискване за провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка преди предлагането на пазара на материала [Conformitas Agraria Communitatis (CAC)]?
- 2) При положение като разглежданото в настоящия случай може ли член 4, параграф 10 от Регламент № 1303/2013 ⁽²⁾ във връзка с член 39, параграф 1, букви а) и б) от Договора за функционирането на Европейския съюз да се тълкува в смисъл, че не допуска изискване за провеждане на процедурата за възлагане на обществена поръчка, предвидена в [Националната програма за развитие на селските райони (PNDR)] 2014—2020 г. (пета версия)?

⁽¹⁾ ОВ L 267, 2008 г., стр. 8.

⁽²⁾ Регламент (ЕС) № 1303/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за определяне на общоприложими разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд, Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони и Европейския фонд за морско дело и рибарство и за определяне на общи разпоредби за Европейския фонд за регионално развитие, Европейския социален фонд, Кохезионния фонд и Европейския фонд за морско дело и рибарство, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1083/2006 на Съвета (ОВ L 347, 2013 г., стр. 320).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 13 октомври 2022 г. — Compass Banca SpA/Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

(Дело C-646/22)

(2023/C 24/37)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Compass Banca SpA

Ответник: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Преюдициални въпроси

- 1) Не трябва ли понятието за среден потребител по Директива 2005/29/ЕО ⁽¹⁾ — схващано като сравнително добре информиран и сравнително наблюдателен и предпазлив потребител — поради своята разтегливост и неопределеност да бъде формулирано с оглед на най-добрите научни постижения и опит, и следователно с препратка не само към класическото понятие за *homo oeconomicus*, но и на постиженията на най-новите теории за ограничената рационалност, които доказват, че хората често действат, намалявайки необходимата информация с „неразумни“ решения спрямо тези, които би взел хипотетично наблюдателен и предпазлив човек, постижения, които налагат по-голямо изискване за защита на потребителите в случай — който все по-често се повтаря в съвременната динамика на пазара — на опасност от когнитивна злоупотреба с влияние (кондициониране)?
- 2) Може ли да се счита за агресивна сама по себе си търговска практика, при която поради рамкирането на информацията (*framing*) изборът може да изглежда задължителен и без алтернатива, като се има предвид член 6, параграф 1 от директивата [...], който счита за заблуждаваща търговска практика, която по какъвто и да е начин заблуждава или е възможно да заблуди средния потребител, „включително [...] посредством цялостното представяне“?
- 3) Обосновава ли директивата относно непоаялните търговски практики правомощието на националния орган за защита на конкуренцията и пазара (след като се установи опасност от психологическо кондициониране, свързано: 1) със състоянието на нужда, в което обикновено се намира лицето, което иска финансиране, 2) със сложността на договорите, които потребителят трябва да подпише, 3) с това, че предлаганата в комбинация оферта се представя едновременно, 4) с кратките срокове, предоставени за приемане на офертата) да предвиди изключение от принципа за възможност за комбиниране на продажбата на застрахователни продукти с продажбата на несвързани с тях финансови продукти, налагайки период от 7 дни между подписването на двата договора?
- 4) Допуска ли Директива (ЕС) 2016/97 ⁽²⁾, и по-специално член 24, параграф 3 от нея, във връзка с такова репресивно правомощие срещу агресивните търговски практики, приемането на решение от страна на органа за защита на конкуренцията и пазара на основание член 2, букви г) и й), членове 4, 8 и 9 от Директива 2005/29/ЕО и националното законодателство за транспонирането ѝ, решение, прието след отхвърлянето на искане за поемане на задължения вследствие на отказ от страна на дружество за инвестиционни услуги, в случай на комбинирана продажба на финансов продукт и застрахователен продукт, който не е свързан с първия — и при наличие на опасност от злоупотреба с влияние спрямо потребителя, свързана с обстоятелствата по конкретния случай, които могат да бъдат изведени и от сложността на документацията, която трябва да се разгледа — да се предостави на потребителя 7-дневен *spatium deliberandi* (срок за размисъл) между формулирането на комбинираното предложение и подписването на застрахователния договор?
- 5) Може ли приемането на простото комбиниране на два финансови и застрахователни продукта за агресивна практика да доведе до непозволен акт на регулиране и няма ли в крайна сметка да възложи на търговеца (а не на AGCM, както би трябвало да бъде) тежестта (която е трудно изпълнима) да докаже, че не става въпрос за агресивна практика в нарушение на Директива 2005/29/ЕО (още повече че посочената директива не позволява на държавите членки да приемат по-строги мерки от определените в нея дори с цел да се осигури по-висока степен на защита на потребителите) или пък, напротив, такова разместване на тежестта на доказване не съществува, стига въз основа на обективни обстоятелства да е установена конкретната опасност от злоупотреба с влияние спрямо нуждаещия се от финансиране потребител при сложна комбинирана оферта?

⁽¹⁾ Директива 2005/29/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно непоаялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за непоаялни търговски практики“) (ОВ L 149, 2005 г., стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 14, стр. 260).

⁽²⁾ Директива (ЕС) 2016/97 на Европейския парламент и на Съвета от 20 януари 2016 година относно разпространението на застрахователни продукти (ОВ L 26, 2016 г., стр. 19).

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 20 октомври 2022 г. — Ente Cambiano Società cooperativa per azioni/Agenzia delle Entrate

(Дело C-660/22)

(2023/C 24/38)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione